

יופי

למי יש אוזניים דאמבו הפיל המעופף?

הפולקלור העממי דווקא נדיב עם גברים שיש להם אוזניים קצת גדולות. כאלה ש' עוצרות את התנועה משמאל ומימין. מייהר סים להם כישורים וטמפרמנט מיני לא רגיל. לפי דעתי, זה הגיוני משהו. אוזניים גדולות שומעות טוב יותר. כאשר אנחנו לא שומעים היטב, אנחנו עושים אוזנינו כאפרכסת. בעזרת כף היד, שמגדילה את שטח הקליטה. אדם, שאלוהים ברא לו שתי אוזניים מיצנחים של פאנטום, אינו מחמיץ בשום פנים ואופן שום-כלום רעשים.

רוצים דוגמה? אז הנה. הולך האישי לשפתיים, נכנס למים. הוא משחרר את שתי אוזניו מתוך הכובע. להתנפף חופשי. פתאום נכנסת בחורה כדי לשחות. תיכף הוא מקשיב. אם הוא שומע בלוק-גלוק-גלוק, מיד הוא מתאכזב. אם הוא שומע צססס! אחד קטן, או יש לו פרנסה. אחד שלא מחמיץ אף צסססטהסביבה, פשוט כי הוא שומע, טבעי שהפולקלור ישים לו זרדפנה.

אם ניגש לעניינים ברצינות, אז אין שום הטבות למראזוניים. הוא נראה דביל, למרות שהוא בטוח לא כזה. מייחסים לו תכונות של ארציות בהמית גסה. רודפים אותו בסמוי, ומפלים אותו לרעה כל ה

גדולים

וצורת החיתוך.

מקבלים את השכל מאוחר, והולכים לרופא לתקן את הפגם שהגיע להם כל החיים. בתמונה מצויר על אחורי אפרכסת האוזן, אזור הניתוח אינו מסובך יותר כאשר הוא מבוצע במבוגרים.

כשמדובר בילדים, מבצעים ניתוח פשוט זה בהדרמה כללית קלה, שכן קשה, אם לא בלתי-אפשרי, לגייס שיתוף פעולה מצד ילד בן ארבע. לעומת-זאת, מבוגרים, נשים וגברים, מנותחים בדרך-כלל במירפאות חוץ, בעזרת משככי-כאב והרדמה מקומית.

הניתוח הוא פשוט, וכרוך במעט איי נוחות לאחריו. במהלך הניתוח מסירים פיסת-עור מאחורי האוזן, לפי קווי שירטוט שנעשו קודם לכן. כדי ליצור קמט אנטיהילי או כדי להגדיל את הקפל הקיים, צריך לשנות את צורת הסחוס. ישנן כמה טכניקות. אפשר לשייף את הסחוס, אפשר לקפל אותו ולתפור בתפר חזק למקום החדש, ואפשר לחתוך את כל נתח הסחוס שמאמצע אחורי האוזן ועד כימעט השוליים החרי-צוניים של האוזן, כדי להקטין בכך את "השטח העומד" של האוזן, ולהצמידה לראש. טכניקה זו חביבה ביותר על הרופא המוסר לי אינפורמציה, כיוון שזמן הריפוי וההכבישה ההכרחיים אחריה, קצר יותר מכל טכניקה אחרת.

תופרים את הסחוס בתוך שיכבה ראשוני, נה, תופרים את העור בתוך שיכבה שנייה, ועוזרים להם להידבק מקדש האחד לשני עם ריפוד מאסיבי של צמר-גפן וגוזה, וגם סרט אינדיאני אלסטי שיקיף יומיים את הראש.

לחבישה הזו מטרה כפולה: להוות לחץ כדי לעצור נפיחות ודימום, ולשמור את האוזן במקום החדש, הקרוב יותר לראש. לאחר שמורידים את תחבושת-המשוגעים — כפי שסבתי הגדירה כל-כך בהתאפקות את אופנת סירטי המצח — הפאצינט חייב לעטות על ראשו במשך כחודש נוסף. בעת השינה בליכד, את הסרט האינדיאני. סרט זה ימנע תזוזה מיקרית של האוזן בשעת שינה, שלא לומר תזוזה מיקרית פחות לזמן-הלפני-שינה, אם המנותח הוא אדם בוגר, ומנצל באופן אינטליגנטי את שעות הטלויזיה.

זהו. אחרי כמה שבועות נותר רק סימן זעור דקיק, או שלא נותר, כל סימן לניתוח. מלבד כמה ימים של כאב קל, האוזן תיראה נפוחה מעט במשך כמה שבועות. תלונות היחידה של הפאצינט עלולה להיות היעדר תחושה באוזן, אך גם תופעה זו נעלמת עם הזמן.

רק ילד, ילדה, איש או אשה שסבלו קצת מטוב-לב האנושות לכבוד האוזניים, יידעו להעריך את גודל ההקלה. זה עולה בערך שלושים אלף לירות, וגם אם יקצצו אחתי, אני לא מדברת בשקלים. כן, ועוד משהו. נא לא לעשות לי היקשים מכאן לברית-מילה. המלצה לתיקון פגם-חריג, אין בזה משום כפייה על מישהו, ובטח בטח שלא עניינים!

מגיעים למרפאת המנתח הפלאסטי, מלווים בידי אמהות רגישות. חשוב לתפוס ילד כזה, ולתקן לו את הפגם לפני שקהל הילדים הסופר-זריז להתאכזר, עולה על העניין. הניתוח כרוך אך במעט אי-נוחות ולמשך זמן קצר.

קטנים

חיים — אלא אם כן, ירחם השם, הוא תופס עמדת-פיקוד, ואז הוא נושך באלימות את הכפופים לו, כפי שהחברה נשכה אותו באלימות כל חייו. כשהוא קטן, מושכים לו באוזניים. מטובבים אותו על ציר מרוב חינוך, בקיצור, לא טוב.

למה לתת לבן-אדם לנסוע בחיים עם כזה מיטען חורג. הרבה יותר פשוט לתפוס את זה קטן, כשזה עוד לא מויק, זה לא אומר שאי-אפשר לבצע את העסק בכל גיל. את מה — לחסוך צרות, תמיד כדאי יותו.

ברוב המיקרים סיבת הפגם היא היעדר קמט אחד בסחוס האוזן, קמט האנטיהיליקס, המצמיד את האוזן לצד הראש. היעדר קמט זה הוא תופעה העוברת לפעמים מדור לדור במישפחה ובאיים הבריטיים ישנם אזורים שלמים שבהם פגם זה הוא כזה נפוץ, עד שהוא אינו נראה עוד כפגם. לעיתים אוזן אחת בלבד אינה צמודה, אך לרוב הבעיה קיימת בשתי האוזניים.

כיום מבצעים ניתוחי הצמדה לראש כבר בגיל צעיר מאוד, לפני שהילד מודע לפגם במראה. הילדים הם עם אכזר מאין כמוהו, וזריו כמו ש' להריח אילו אפשרות יות התעללות נפלאות טמונות באוזניים גדולות. אבל חשוב להמתין עד שהאוזן תגיע לגודל כימעט סופי לפני הניתוח, לבל תשנה האוזן הממשיכה לגדול את צורתה. האוזן מגיעה לגודלה הכימעט סופי בגיל חמש, אבל אפשר לנתח אפילו ילד בן ארבע.

הקיצר, יום אחד מגיע הבחור אלינו מלוהב עד השמיים. הוא מצא מקום בתל-אביב, שמגשים שם סטייק פילה כזה, שלא אכל "אפילו בפאריס". אמרנו לו: "פעה! לא יפה להגזים! שאתה תדבר שטויות שכאלה?" אמר: "בחי!!" שאלתי: "מה בחיי! אתה הרי תמיד טוען שהבשר בארץ לא בשר! סטייק טוב הוא קודם כל בשר טוב. ובשר טוב מייבא — אין! אסרו לייבא בשר פילה לא-מנוקד או לא-בטיח, כי יש חוק שאסור לייבא שום בשר ודגה לא כשרים, חוץ משימורים. לגדל מותר, אבל מה שמגדלים פה, נו", אני מזכירה לו, "על זה בוכה הנביא!"

אוח! הוא נטרף בזיכרונות. "איזה סטייק רך שאני אכלתי! איזה תענוגות הנפש! איזה טעם אלוהי!"

"אתה רציני?" אני שאלתי. "אני רציני, אישר, אז איך זה?" ביקשתי לדעת. אמר לי: "אז אוט אעווי: הבן-אדם ההוא, בעל-המיטעה, מקבל בכל פעם מישלוח קטן ויפה של בשר-פילה מייבא. הוא פירט לי באיזו דרך זה מגיע אליו. לא, זה לא עובר על גמלים בין סוליות-חישוש. זה טס במטוסים, בטרק פנטאסטי. אלמלא ידעתי שגם כמה מושה-רבנו קוראים בשקיי-קה את המדור שלי, הייתי מפרטת לקור-אים את הפאטנט. אבל יש לי אחריות. למה להרוס מיקד-שמעט? יותר מדי שמחות יש במדינה?"

הדבר היחידי שאני יכולה לעשות לכבוד העסק, זה להאמין בעניינים עצומות לחבר הזה, שמטורף על סטייקים, ושאיבוח את המקום היחידי בכל הארץ שניתן להשיג בו סטייק-פילה מטורף, עשוי מידום-ריירי ב-רוטב-חרדל משגע, עולה ארבע מאות ר-חמישים לירות המנה, מייבא בדרכים של ממוזים חכמים מחוץ-לארץ, ונמכר במיט-עדת הפינה, ברחוב יורדיה-הסירה.

שתומינו רק את הסטייק עם רוטב-החרדל, הוא ממליץ בחום. כל השאר, לא טובים כמוהו. אנשי הבשרים: קדימה צעד!

מוגבל לעניינים האלה, שחקו אותה בכיף. לזרוק תמיד אפשר. אני כאן מדברת עם הגברת, שמתה לה על סודר מהגנע ה-הדיש, אבל לכבוד ההתחלה של העונה, עוד מתקמצנת.

אז זה מה שעושים. לוקחים סוודר יידי-נפש מימים ימימה. מחברים לו מתחת ל-כתפיים, בנקודת דקירה אחת, בכמה תפרים על המקום, שני גביעים של חזיה שמורידים דים מבגדים מאפן, לפני שמורידים אותו שאלה, אל הפח. שלא יכאב לכם הלב לזרוק אותו לפח. אם היתה לו חזיה, הוא בטח מיושן, כמו שוקה-פישפשים. בין כה

כתפיים רחבות מודרניות

איך להשיג אותם בזול?

הסידקית המוכחרות. מחירן הוא בליי-גוזמה מאית אחת ממחיר אפקט מוכן כזה. הנקנה בחנות. צריך רק להקפיד שהם יהיו גדולים מספיק — אחרת הם ייראו כמו חבורות קטנות שצמחו פתאום מהכתף.

וכה דגמי השנה הבאה יורכבו משני חוטים באלכסון על כל פיטמה. האפקט החדש שגביעים אלה עושים לסוודר הוא פשוט לא רגיל. כדאי אפילו לקנות גביעים כאלה במיוחד, בחנויות